

ovenfor beskrevne tvivlsspørgsmål efter Retsplejerådets opfattelse først afklares, og dette vil le forudsætte mere dybtgående og tidkrævende overvejelser, end Retsplejerådet – i lyset af, at Advokatrådets arbejdsgruppe klart har tilkendegivet, at en *hurtig* gennemførelse af en ny voldgiftslov har høj prioritet – har fundet grundlag for at foretage.

3.19.2. Anerkendelse og fuldbyrdelse af udenlandske voldgiftskendelser (lovudkastets §§ 40 og 41)

Lovudkastets §§ 40 og 41 angår anerkendelse og fuldbyrdelse af udenlandske voldgiftskendelser. I forhold til gældende ret foreslås to indskrænkninger i, hvilke voldgiftskendelser der anerkendes. Det foreslås, at kun kendelser, der er afsagt i et land, der har tiltrådt New York-konventionen af 1958 om voldgift, skal anerkendes, og at kun kendelser i handelsforhold skal anerkendes. Ifølge bemærkningerne er begrundelsen for disse indskrænkninger, at det må anses for uhensigtsmæssigt med en så åben holdning som efter gældende ret, og at langt de fleste voldgiftskendelser, der begæres anerkendt i Danmark, kommer fra et land, der har tiltrådt New York-konventionen.

Retsplejerådet bemærker, at det er uklart, om henvisningen i § 40, stk. 2, til § 39 medfører, at også udenlandske voldgiftsretters afgørelser om foreløbige retsmidler kan tvangsfuldbyrdes i Danmark. Retsplejerådet anbefaler imidlertid, at reglen i lovudkastets § 39, stk. 5, om tvangsfuldbyrdelse af voldgiftsrettens afgørelser om foreløbige retsmidler udgår, jf. nærmere pkt. 3.19.1 ovenfor.

Retsplejerådet har i relation til lovudkastets § 40 endvidere noteret sig, at der i forhold til gældende ret foreslås en indskrænkning i reglerne om anerkendelse af udenlandske voldgiftskendelser. Retsplejerådet bemærker, at efter UNCITRAL-modellen anerkendes og fuldbyrdes alle voldgiftskendelser i handelsforhold, også kendelser fra lande, der ikke har tiltrådt New York-konventionen. Det samme er tilfældet efter den svenske og den norske voldgiftslov, ifølge hvilke tillige alle voldgiftskendelser i ikke-handelsforhold anerkendes og fuldbyrdes.

Endvidere bemærkes, at lovudkastets regler om anerkendelse af voldgiftsaftaler, jf. lovudkastets § 2, stk. 2, og § 7, ikke er begrænset til handelsforhold eller til lande, der har tiltrådt New

York-konventionen. Lovudkastet vil således føre til, at en retssag i Danmark skal afvises, så længe en voldgiftssag om et ikke-handelsforhold verserer i udlandet, og så længe en voldgiftssag om et handelsforhold verserer i et ikke-konventionsland, selv om voldgiftsrettens kendelse efter lovudkastet ikke vil skulle (eller kunne) anerkendes og fuldbyrdes i Danmark.

Advokatrådets arbejdsgruppe har over for Retsplejerådet anført, at arbejdsgruppens forslag er udformet med henblik på at skabe parallelitet mellem anerkendelse og fuldbyrdelse af udenlandske domme og anerkendelse og fuldbyrdelse af udenlandske voldgiftskendelser, således at både domme og voldgiftskendelser kun anerkendes og fuldbyrdes, hvis der foreligger en traktatretlig forpligtelse hertil. Arbejdsgruppen har tilføjet, at arbejdsgruppen dog ikke har større betæneligheder ved en videreførelse af den gældende retstilstand.

Retsplejerådet finder ikke, at der er nogen nødvendig sammenhæng mellem reglerne om anerkendelse og fuldbyrdelse af udenlandske domme og reglerne om anerkendelse og fuldbyrdelse af udenlandske voldgiftskendelser. Sverige og Norge har således samme grundholdning til anerkendelse og fuldbyrdelse af fremmede domme som Danmark, men anerkender og fuldbyrder voldgiftskendelser fra alle verdens lande.

Hertil kommer, at voldgiftskendelser kun kan sidestilles med et meget begrænset udsnit af udenlandske domme, nemlig domme, hvor parterne har *aftalt* værneting i det pågældende land. Det bemærkes herved, at det i nyere retspraksis og teori er antaget, at danske domstole på ulovbestemt grundlag anerkender en udenlandsk dom afsagt ved et sådant aftalt værneting, særligt hvis parterne også har aftalt, at tvisten skal afgøres efter det pågældende lands materielle lovgivning, jf. UfR 2001.1949 Ø og Lookofsky, International privatret på formuerettens område, 3. udg. 2004, s. 44.

Endelig bemærkes, at det kan overvejes i lovtæksten at anvende udtrykket »har bindende virkning« i stedet for »anerkendes«, jf. sprogbugen i den gældende voldgiftslov og i retsplejelovens § 223 a.

Med hensyn til lovudkastets § 41, stk. 3, bemærker Retsplejerådet for en ordens skyld, at den foreslåede formulering bør tydeliggøres, jf. tilsvarende ovenfor i pkt. 3.18 med hensyn til lovudkastets § 37, stk. 3. Da lovudkastets § 41,